

Indenrigsministeren: Idet jeg har den Ære at forelægge det høie Thing et Udcast til en Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge, og som allerede vil være omdeelt i Forsamlingen, skal jeg blot tillade mig, med Hensyn til den i Udcastets under Nr. 6. Anførte, at henvise til den Bemærkning, som findes i Motiverne pag. 7. Den deromhandlede Oplysning var vel inden Udcastets Trykning indkommen til Ministeriet; men da den ikke var affattet i ganske tydelige Udtryk har det været nødvendigt at indhente en nærmere Forklaring. Naar denne indkommer, vil den strax blive meddeelt den Committee, som formodentligt vil blive nedsat i Anledning af denne Sag.

Den ovennævnte Lov med Motiver er saalydende:

Udcast til en Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

Indfødsret meddeles:

1. Ole Peder Hansen Balling, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, fød i Christiania.
2. Niels Henrik Hjort, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, fød i Norge.
3. Carl Christian Juvel, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, fød paa Kongsberg.
4. Robert William Crawford Laing, frivillig Vagtmester i Gardehusar=Divisionens Reserve=Escadron, Dannebrogsmænd, fød i Cheltenham i Gloucester=Shire,
5. Wolfgang Christian Baron Wedell=Jarsberg, Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, fød i Norge.
6. Joachim Heiberg Welhaven, Sergeant ved 9de Linie=Infanteri=Bataillon, fød i Bergen.
7. Poul Algerlin, Stibemester paa Fredesriksværk, fød i Blekingen.
8. Georg Wilhelm Albert Heinrich, Bagermester i Kjøbenhavn, fød i Mecklenborg.
9. Christian Gottfried Lendorff,

Tommermester i Kjøbenhavn, fød i Möckern i Sachsen=Altenburg.

10. Hermann Christian Frederik Schmiegelow, praktiserende Læge i Saxkjøbing, fød i Gndhyen i Mecklenborg. Motiverne til foranstaaende Lovudcast ere saalydende:

Indfødsretten af 15de Januar 1776 er ikke ophævet ved Grundloven, men heller ikke udtryffeligt gjentagen. Naar det i Grundlovens § 54 er bestemt, at ingen Udlænding herefter kan erholde Indfødsret uden ved Lov, følger heraf først, at Naturalisation ved kongelig Bevilling, ikke mere kan finde Sted, men at hertil udfordres en speciel Lov for hvert Tilfælde. Men naar saaledes den lovgivende Statsmyndighed afgjør det enkelte Tilfælde, vil den ikke kunne ansees bunden ved de hidtil lovbestemte Betingelser for Naturalisation ved Patent, og den vil altsaa baade kunne nægte denne, hvor disse ere tilstede, og indrømme den, hvor de savnes. Til det Sidste vil der være saameget mere Anledning som Valgret og Valgbarhed til Rigsdagen nu efter Grundlovens §§ 35, 36 og 40 forudsatte Indfødsret, og det saaledes nu er et Forhold af almindeligere statsborgerlig Betydning, hvorfra Udlændinge, der ikke have erholdt Indfødsret, ere udelukkede, end Indfødsretten af 15de Januar 1776 havde for Die, hvilket alene var Afgang til Embeder og Tjenester. Hertil kommer, at hverken Lovgivning eller Regjeringspraxis ere blevne staaende ved Bestemmelserne i Indfødsretten af 15de Januar 1776, men stundom derfra have indrømmet Undtagelser i Tilfælde, der neppe kunne erkjendes af en saadan høi Betydning og for hele Staten særdeles Vigtighed, som i § 10 af Indfødsretten tilfjigtes.

Imidlertid kan det dog vel antages, at Regjeringen og Rigsdagen fremdeles ville lægge særdeles Vægt paa de hidtil lovbestemte Bestemmelser for Naturalisation, og at disse derfor bør fremhæves i de Tilfælde, hvor de ere tilstede.

Med Hensyn til de foreliggende Ansøgninger ansees det hensigtsmæssigt at skjelne mellem dem, der ere indkomne fra Militaire og Civile.

Hvad Militaire angaaer, har Kongen i Indfødsretten § 5 udtryffeligt forbeholdt sig